

Hengellisiä Lauluja

Sionin
matkamiehille.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Weihaatkaa Herralle uusi weisu —
Ps. 96: 1. Alkuaan Jumalan sana run-
saasti teihsä, kaikella wiisaudella: opet-
takaat ja neuwokaat teitänsä kestendä-
ne psalmella ja kitos-wirkillä, ja hen-
gellisiä lauluilla, weisaten armon kaut-
ta Herralle teidän sydämissänne ja
kaikki mitä te teette puheella eli työllä
niin tehläätkä kaikki Herran Jesuksen ni-
meen ja kiittäkää Jumalata ja Isää
hänen kauttansa. Kol. 3: 16, 17.

Kustantaji: W. Toitwonen.

Tampereen
kaupunginkirjasto

Tampereella,
Tampereen Kirjapaino-Osakeyhtiön Kirjapainossa 1888.

3501 A. H. L.

100: —

Sinta 15 penniä.

Karitsan hää wiesjä.

1. O, Mikä Jesu rakkahin, Iloni olet ikuinen, Kun rauhan liiton kansjani tehnyt olet ijantaittisen.
2. Sen tuumalla weri-hielläs luitit kipiällä piinallas, Mun Jesu olet nyt omani Niinoa turwa linnani.
3. Rakkaani kun mun tähteni Kannoit täällä purppura pufua Ja myöskin päässä pyhässä Orjantappura kruunua.
4. Teit työtä juurella waiwalla, Syhytyneellä werijellä paidalla walmistit mulle ikuisen, Onnen rauhan ja autuuden.
5. Kaikki welsani maksoit siassan, Siitä olenkin nyt iloisjan Kun kannoit kuorman waitian Saatit mulle rauhan malian.
6. Tästä laulelen kiitosta riemulla Ja tahtoos tyhydn ilolla O, Jesu ratas juhoni, Nyt ijäti olen omaji.
7. Mulle kihla-pantin lahjoitit Synnit armon mereen wajoitit Puhdistit pestit launistit, Ja juhla waatteella hankitsit.
8. Vielä sydän weresi wuodatit Jolla awiokirjan kirjoitit. Perustit liiton ikuisen Sen sydämessäni luitit.
9. Tästä laulelen kiitosta riemulla Ollessani maalla täällä wieraalla Jossa usein tunnen ikävän Sydäntäni kipiänä pitävän.
10. Ollessani monessa waarasja Surussa mailmasja pahassa Kuitenkin afun rauhassa Jesuksen werijisjä haatwoisja.

11. Ja jo täälläkin majoissa Redonin Saan käydä joskus
lansja Pietarin vuorella pyhällä Taborin Johon näen taitvaan
laupungin.

12. Täällä iloitsen uudesta liitosta Ja alottelen ijäistä
kiitosta Täällä morsian armolla kruunataan Ja elämän öljyllä
voidellaan.

13. Wähä maliaatin wiinaa jo annetaan Rakkaus sydämiin
painetaan, Nimellä uudella kastetaan Suloiseen rauhaan lahketaan.

14. Näitä lauletaan täällä nyt ollessan Ituihin häihin
mennessän Pian tiedän sen päivän tulewan Tona jätän tämän majan
latoowan.

15. Pois täältä mun sieluni halajaa, Ituiheen rauhan ma-
jahan Jossa weisata iloisella mielellä? Saam' uudella kaanaan
kielellä.

16. Pian hääväki täältä pois muutetaan Mjän omalla
juulla hündetaan Kaikki yhteen kokoon soitetaan Silloin awiofirja
myös awataan.

17. Ja kaikille julki sitte luetaan Morsian hääsaliin noude-
taan Vielä palmut käsiin kannetaan Ja kunnian kruunu myös
annetaan.

18. Jo silloin on silmillä havaittu Mitä maailmassa ollessa
on kaitvattu Sota on ilolla päätetty, Toivomme on myös tähtetty.

19. Ei lukaan sitte walita Siinä juuressa hää-salissa Jossa
riemu-wirtten helinä Korwisjamme aina on kaituwa.

20. Sinne Jesu meitä kaikkia taluta Jotta olemme nyt elä-
män polulla Mina loppuun asti johdata Siellä saamme sitte toisi-
amme lohdata.

21. Ituisessa ilon salissa Mhäällä taitvaan hewisssa, Sitte
ijäti luona Jumalan, Ituisista juhlaa wiettää saam'.

22. Nyt amen sanon minä ilolla Ja oleskelen elämän lähteellä,
Niin voitän hymin saatanan Ja kuljen rauhan haminaan.

Paavali Ervast.

Jesus ompi ylkä Kuin ei koskaan hylkää, Morsiantans köyhää
Kuin on hengessä nöhrä ;:

2. Nyt sisaret ja weljet Kuin olemme yhdessä' henges' Eijaa
laulamme Mjän helmässä' olemme ;:

3. Jesus ei meit' unhoht' wai! Hän alla murheen Kätkeepi
kastwonja waan kirkastuu taasen ;:

4. Mä Orititarhasi' Morsiamens parhaaks werestä hילוili
Jääns rukoili ;:

5. Ja myös ristin päällä Suuri werisel' jäällä woiton toimitti
Morsiamel' lahjoitti ;:

6. Kaikki Hänen omans, O, kuinka rikas Morsian Jesuksen
Taiwaan jai periäksensä ;:

7. O, kallihit sielut Kuin olemme ilot Herralle Jesuksel'
Ja taiwahan enkelil' ;:

8. Kohta ääni lajahtaa Hän majasta Tulkaat rakkaani
wiittäään häitä Karitsan ;:

9. Siellä tämä suku, Sol' on Mjän putu Kirkkaasti hohtaa
Eitä laakaa koskaan ;:

10. Täällä jo ilosta laulam' Ja täydest' sielust' weisaam
Amen, amen, Amen halleluja ;:

Maria Kuittinen.

D, weljet, siskot iloittaat nyt sydämeštänne Ja Herraa Jesu-
just kiittäkäämme tästä armostaan, Ett' me kuin ennen waelsimme
synnin humussa, Me oomme armon saaneet, Jesuksen weressä.

2. Nyt weljet, siskot laulakaamme juul' ja sydämil' Herrasta
Jesuksesta, kun pyhäl werellään On meidät puhtais pesnyt omiksi
lapsikseen Ja lasteessa jo otti meit' morsiamikseen.

3. Ja sinä rakas isän ja rakas äitini, Weisattaamme nyt
kaihin Jesuksen werestä, Jesuksen kuolemasta ja suurest voitostaan
kun synnit kaikki maksoi ja mereen upotti.

4. Kiitos sull', Jesu olkoon täst rakkaudestas Me jua Jesu
kiittäm täll huonoll kiehelläm Näin täällä alotellaan ja tawaaš pit-
kitämm Nyt oomme puhtais pesnyt; täst ollaan iloisjam.

5. Suo anteeks, Jesu rakas, sit wähää uskomist, Märkä-
stystä ja wihaa kaikkia panetust Rail' synnit suuret pienet kuin teim-
me matkalla Niist kalliin maksjon annoit omalla werelläš.

6. Ei liha tätä tajuu eif järki wiisastaan Eif loko maail-
man oppi tät käsit ollentaan Kun' autuaat jo olem Jesuksen haa-
woissa Eif synnin welka paina nyt enää seljässä.

7. En taida kiittää Ylkää täst suurest lahjastaan, Ett wel-
lani kaikki maksoi ja päästi kuolosta. Wää synnin kuolon orja oon
pääšnyt wapaaksi Ja tullut pirun orjast Jumalan lapseksi.

8. Mo eifös täš oo syhtä nyt lapsil iloita Ja sydämell ja
suulla wapaasti riemuita Jos ilon ääni tauoo hurstasten majoissa
Miin kiwein pitää huutaa tuol' ulko luonnošsa.

9. O, Jesu veri-Ylkä, meit auta omias, Ett uskošja ain
lorjaamm' weren pisaroitas; Kun työsi olet allan niin johdat lop-
puhun Ett emme tielle uutu ja joudu hullahan.

10. Kun Jesu meitä rakast', me myös rakastakaam Ja
kaihi synnit, wiat tääl anteeks antakaam', Toistemme joutos matka
ain joutuu hauskemmin Ja kunnian kruunu loistaa jo tuolla edessä.

11. Me oomme matkamiehet tääl vierahalla maall' Ja uuden Raanaan ranta jo kajastaapi tuoll', Siis pitäkäämme puhtaan ne kalliit waattehem Kuin uudes syntymisessä me jaimme päällem.

12. Tääll' morsian-piiat kähwät ain juhla puwussa Walliasja puhtaassa kalliissa liinassa, Ei jowi loas' maata näill', kanniill waatteilla; Waan jos ne wikaan tulee niin pestääm werellä.

13. Jesuksen kallis weri se ompi lähtemme, Siin' kaiffi hymnin saastat me poijes pesemme, Niit jaloi' jota-ajeit me uljaast wiljelkääm Ja sodan rainvotessa ain' woirost laulakaam.

14. Kai' Herran sotamiehet jotikaan todesta Runneffa woi-ton palmut saam Njän kädestä; O, Jesu weri-Nlä, meit pidä uskomass' Ja auta kaitis tuskis tääll mailman Sodomass'.

15. Shtytä sydämiimme palawa rakkaus Ja lainaa kowisj paiois myös Hengen rohkeus Ja joska matkan waiwat tahtowat uuwuttaa Niin lijää ilon wiinaa joka meit wirwoittaa.

16. Jo uuden Raanaan rannat ihanast kuuwastaa Ja unteen har-tauteen meit aina wirlistää; Meit', Jesu sinne saata täält murheen laakjosta Mun sieluni halajaapi siel' weifata kiitosta.

 Kammama

Stolla nyt laulakaam', että ääni se kauas kajaa,
Koska Herra on tullut pitämähän sydämiimme majaa.

2. Koska Herra tulee, niin morsian on valmis;
Hän tietää kodon ihanan siinä uudessa Jerusalemiss'.

3. Eikä meillä täällä ole oikeata rauhan maata,
Waan majan, Herra sen wakuuttaa, että kyllä sen kohta saatte.

4. Uston kautta kuuluupi se kokonansa meille,
Waiffa liha ja veri juonittelee vielä rauhan tiellä.

5. Kyllä se sielu kerran vielä lihasta eron ottaa,
Hän pääsee rauhan satamaan eikä tarvitse käydä jotaa.

6. Morsian on valmisna ja kruunu päässä paistaa,
Kun hän niin useasti hää-wiinasta maistaa.

7. Silloinpa se morsiantin Mähänsä juostuu,
Kun hän niin useasti hää-wiinasta juopuu.

8. Kruunu meillä päässä ompi kahdestatoista tähdest',
Kun elämän wettä ammennamme uistolla armon lähteest'.

9. Synnit owat upotetut suuresa armon meress'
Ja waatteet owat walfiaksi pestyt Wapahdajan weress'.

10. Golgathan mäellä Jesus koto lain täytti
Ja Taborin wuorella Hän kunnian kruunun näytti.

11. Niin lauan luin se piru meille welka-kirjan näyttää jakjoi,
Kun saimme tuta paikan tuon, että Jesus sen jo maksjoi.

12. Mitäs meill' on hätänä ja mitäs meill' on täällä,
Kun werinen risti heloittaa tuon welka-kirjan päällä.

13. Mitäs meill' on hätänä, kun katjomme kunniaamme,
Kun lunnia meill' on korkeampi kuin taiwaan enfeleillä.

14. Tänne jääwät ulwomahan, niinkuin sudet ja hukat,
Koska Herra pojies korjaapi nuot kauniit käsi-lukat.

15. Kiittäkäämme Jeesusta ja Hänelle olkoon kiitos,
kun saamme olla Iljän² kansja yhdessä avio-liitosi'.

Täält' halajaa mun sieluni iäiseen kotiini,
Jossa on minun Ilkäni, rauhani, woittoni.

2. Ei ole tämä kotimme, jossa nyt asunnme,
Waan wierasna ja kulkijan' me täällä olemme.

3. Mun mieleni on muutettu tuffinaan autuutta
Ja sitä suurta kunniaa, joka on taivaassa.

4. Sinne mä täältä halajan, jossa on Ilkäni,
Mun ystävänäi armahan' iäinen iloni.

5. Kruununi kirkas loistoiša ja palmut kaunihit
Minua taivaas' odottaa myös pyhät enkelit.

6. Werenjä Ilkä wuodatti tähteni ristillä,
Solla Hän minua puhdisti telpaawaksi Isälle.

7. Häähameeni sittä walaištu on tässä weressä,
Solla on päälleni puettu Golgathan mäellä.

8. Mästä raukka malasin sywiissä haawoissa
Tuskas' ja murheesi' kowassa, niin kuolon kuopassa.

9. Mä painoi tunto kuoleman, helwetti peljätti,
Solla laki pyhä Jumalan oikeats' wahwisti.

10. Waan kuulin äänen iloišen Jumalan lapsilta:
Ilkä jä raukka epäile, waan ole turwassa.

11. Antees' on syntis annettu Jeesuksen nimessä
Ja wäärnytessi mahjettu weressä pyhässä.

12. Tästä jain rauhan tunnolle ja lewon suloišen,
Solla mä weisaan Isälle iäijien kiitoksen.

13. Näin tein mä liiton ijäksi seuraamaan Ylkää ain'
Ja armostansa pantiksi wiel' Pyhän Hengen sain.

14. Nyt kuljen minä ilolla autuuden haminaan
Siinä toivosja että kostun mä jo kohta kunniaan.

15. Nyt turva on mull' ikuinen Jesuksen haavoisja,
Jost' weisaapi jo sieluni Själle kiitosta.

M. Saarenpää.

~~~~~

Mieleheni muistuu foto ihana;
Täältä on mun halun sinne kostua.

2. Tuuli, myrsky, pauhaa täällä matkalla
Eikä löydy rauhaa ennen satamaa.

3. Täällä synnin kuorma mua rasittaa,
Mutta Jän luona olen wapaana.

4. Maailma mua tahtoo kutjua takaisin,
Pimeyden lahko pyhtää ansoihin.

5. Mutta nämät kaikki hywin woitan mä
Sillä Jesus laitti sota-aseita.

6. Rientäkäämme katsoon Getsemaneesen,
Jossa kunnian Herra kärsi kipujaan.

7. Siellä weri wuosi hiki-reijistä,
Kosta synnit kaikki olit seljässä.

8. Kirouksen kalkki oli kipeä;
Kun hän sitä maisti, se poltti sydäntä.

9. Golgathalla wasta waiwat lijättiin,
Ripustettiin maasta plöz ristihin.

10. Siellä kädet, jalat lävistettiin,
Päässä haavat ovat orjantappuroist',

11. Katjos kunnian Herraa, kuink' on kärsinyt
Eikä ole vertaa hälle löhtynyt.

12. Viimein henkens' heitti Jeesus rakkahin
Tien näin meille laitti Paratiisihin.

13. Nyt mä olen vapaa synnin kuormasta
Kiitos sulle Jeesus armos edestä.

14. Kotoranta nähty maasta Gosenin,
Miehemun halu syttyy häihin iäisiin.

15. Terve tulemasta, rakas morsian,
Njän häitä viettään taimaan kunniaan.

16. Siionista kaituu laulu iäinen
Murhe iloksi muuttuu seuroisj' enfelein.

17. Nyt mä voiton juhlaa alan viettämään,
Kiitän riemu-suulla sua enemmän.

18. Sulle kiitos oltoon, Ntkä armahin,
Taimahasja joitoon rintani heliäminin.

~~~~~
Siionin lapset rakkaat
Tyhnyt on tämä matka
„Kohda pääsemme kotia
Jossa ei tarvitse sotia“ ::

2. Herra tulee pian
Miemään leposiaan
„Tjääseen ilohon
Autuuden nautintoon“ ::

3. Kohda ilmestyy se päivä
Zona jumalattomat jäävät

„Wuorille huutamaan
Päällemme langetkoon“ ;:

4. Sitte wasta katumus alkaa
Kun tunnon mato kalwaa
„Sjantailkijes tulesa
Kirottujen seasja“ ;:

5. Oi Isä heitä armahda
Ja puolehensa katjahda
„Että tuntonsa heräisi
Täällä armon ajassa“ ;:

6. Teisjit parannuksen
Wispittömän katumusjen
„Saisit anteeksi syntinsä
Jesuksen nimesjä ja weresjä“ ;:

7. Se rauhan tuopi tunnolle
Ja kuolemattomalle sielulle
„Kun katsumme Herraamme
Weristä Ylkäämme“ ;:

8. Hän autti meitä täällä
Riippuisjaan ristin päällä
„Welkamme sowitzi
Rauhan meille toimitti“ ;:

9. Kuinka raffaus nätyh juurels
Tuon werisen ristin juures
„Katsoisjamme Jesusta
Werisissä haamoissa“ ;:

10. Wielä hlösnousnehena
Woiton sankarina
„Katsoisjamme uskosja
Rauha on sielusja“ ;:

11. Siis Sionin lapset laulataat
Herrallemme kiitosta
„Kun Herraamme rakasti,“ ;:
Kuolemasta wapahiti“ ;:

Si minkä onnen autuuden
Se usko myötäns tuo,
Kun itse Herran Jesuksen
Se omaksemme suo!
Se surut murheet murentaa,
Se tuskat tuimat tummentaa
„Ja toivon vahvan iäisen
Se luopi sydämeen.“ ;:

2. Kun saanut olen onnen jen,
Niin miks' en laulaisi,
Mentäis ääntän' riemuiten
Täst autuudestani;
Miks' iloiten en kerstaisi
Ja kiittäis Jumalatani,
„Kun mulle katoomattoman
Sen antoi tawaran“ ;:

3. Mä kerstään autuudestani
Jo täällä toivossa,
Sits' kun sen Herran täydesti
Tavoitan taivaassa,
Ja pääsnyt kiusauksista,
Waiwoista rasituksesta.
„Saan maistaa sitä iloa
Joll' ei oo loppua.“ ;:

4. Mun kanteleeni kauniimmii
Taivaassa Herran soi,
Siel' uusin äänin suloisin
Mun juuni laulaa woi
Halleluja juur heliästi
Kattalle Jesukselleni,
„Ah autuas se päivä lie,
Kun kotiin meidät wie!“ ;:

K. J. Nordlund.

D, Jä ratas tairahan
Kuul' rukouksemme.
M' anna uupua wainvoihin
„Soita täällä karsimme.“ ::

2. Nyt onpi aika suruinen
Ja myrsky pauhaapi
Ja haaksi onpi pienoinen
„Jos' lapset kulkepi.“ ::

3. Waan Jesu veri-Mkämme
Laumaasi suojele,
Ettei meit susi haaskanne
„Ja pedot raatele.“ ::

4. Katjo puoleemme leppyhjessä
Ei apuu ole muilt'
Sä weres annoit armoisest
„Mä armoos' fiellä meilt'“ ::

5. Opeta olestelemaan
Paikoilla werisil'
Wie meitä Getjemaaneejen
„Walwomaan Golgatal!“ ::

6. Kun vomme heikot ustossa
Niin lisää woimia
Kun puutum' rakkaudessa
„Segelläs lämmitä“ ::

7. Pois ota syynin himot meist'
Ant' sinua seuraamme
Est' uskon tuli sammumast
„Kunnes tulet ottamaan.“ ::

Uusi taivas ja uusi maa uudessa Jerusalemissa, Siellä lapset laulavat, pyhäin parvet pauhaavat.

2. Siellä on juuri juloinen, omatunto iloinen, Rakkaus se on niin juuri autuudessa siellä juuri.

3. Että se on kuin tulen liekki uskottaitset yhteen viepi Siellä kuorit kumijee juuret jalit humijee.

4. Siellä harput helijee siellä rummut tärijee Morfiamet kävelee kultapuku wälijee.

5. Morfian olis huono tyllä waan on Yhjän putu yllä Lahja on kallis kannettu fihta panti on annettu.

6. Sormus on formein painettu jormuksessa on kallis tiwi Kiwen päällä on kirjoitus uuden nimen ilmoitus.

7. Ruunu on päässä rupiinistä kalliista werin piharoista Kirkaasta runun kiiellosta yhjän syttyy ilosta.

8. Kulta ketjut kaulallansa juu on aina naurullansa Posti-päät on punakat Kuolemaa ei kuulukaan.

9. Morfian seisoo jelskiällä päiwä paisteella kirkahalla Pue-tettu puhtahalla siltti-waatteella walkialla.

10. Hän on Yhkäns muotoinen, tahtoinen ja luontoinen Omans Yhkä omistaa yhjän weri todistaa. *)

* Tämä wirsi sanotaan olewan Böhmin weljesten lauluja, jotka eliwät Lutheruksen aikana.

Jesuksen weljet ja sijaret
Olkaaite turvassa täällä,
Minä färjein teidän lipunne
Kulkeissani ristin tiellä.
Sillä vihollinen ankara
Teidän päällenne kantaja
On tullut voitettuffi.

2. Muistataat weljet mun tuskaani
Kun olin maailmassa,
Tähtenne vuodatin wereni
Suuressa tuskasani
Sen Prtti-tarha todistaa
Meill' uskossa jotka olemme
Katjelleet Karitsata.

3. Priiskufoon weri sydämiin
Raikille latuville,
Elävä weren ääneni
Huntaapi aina täällä:
Lapseni älä epäile,
Baan rauhasa ja lepäile
Jesuksen armo-rinnoill'!

4. Sijaret raffaat katselkaa
Prttitarhan foreutta,
Siel' wanhin makaa weressä
Synnyttäin sydäntä uutta;
Siell' lapset pienet rawitaan,
Herlut mafiat heill' taritaan
Wanhimman armo-rinnoist'.

Ristin woima.

(Lauletaan kuin; Meleheni muistuu.)

Ristin woima vielä sielut wirvoittaa,
Tällä elon tiellä murheest kirkottaa.

Uein kädet uupuu, rauhee jalkamme,
Vaan ei apu puutu luona Ykkämme.

Eiispä maasta mielen aina nouskohon,
Ristin woiman puoleen rauhaan paikocon.

Murhan mieli onpi miehilt Paapelin,
Mutta wäfewin on Herra Siionin.

Runnian on meille Jeesus antanut,
Woiton kadonneille on Hän kantanut.

Sillä runniisansa kärsei Jeesus täällä
Synnit, rikoksemme, ristisjä puun päällä!

Wielä sielun tustat Häntä runteli!
Orttitarhan waiwat Häntä ahdisti!

Että meillä rauha olis ijäinen,
Niin myös sielun haawainwoide juloinen.

Mitäs fitten pelkäät tytär Siionin,
Koska Jeesus meillä on ilo ijäinen.

Jeesus weräjällä seijoo eestämme,
Paratiisim rauhan toi Hän sieluumme.

Paivi Jumalamme sai nyt tähtensä,
Siispä vaatijamme jätti valtansa.

Dikeudella Herra meidät lunasti,
Kuolon vallan alta kansans vapahdi.

Verensä nyt onpi peso synneistä,
Henkensä myös pantti elon voitosta.

Laulaamme aina Herran voitosta,
Rauffaamme aina ilon lähteestä.

Tämän rauhan antaa Jeesus rakkahin,
Isä Poikans kausan ottaa sylihin.

Isä Hengellänjä juojaa lapsensa.
Poikans morsiamen wiepi kotiinsa.

Ole aina walpas tytär Siionin,
Kohota Njän wieraat tulee kotihin.

Pian kotoonnumme maasta lunniaan,
Surreen kokoukseen, eloon ihanaan.

Njällämme häitä kestää ijäti,
Istunimensa eessä laulamme huoleti.

Katki nämä waiwat tyllin palkitaan,
Murheet, tuskat, waiwat ijät päätetään.

Epäilysten waiwat loppuu kokonaan,
Koska filmä näkee Herran lunnian.

Synnin kiusaukset, ahdas uskomme
Kotonansa lakkaa luona Njämme.

Rakkaus waan kestää läpi kuoleman,
Siispä toisiamme aina rakastamm'.

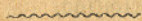
Poies päällelanteet weljet, sijaret,
Weren sowinnoſſa on ne ladonneet.

Herran kunnialſi tämä luetaan,
Että armoll aina meitä puetaan.

Koska wiſſaat hylkää ristin kunnian,
Niin on pienill juotu lahja Sumalan.

Kohta kuuluu meille ääni enfelein,
Kohta taiwaan torwi ſoipi kutsuen.

Silloin monta nousee pyhäin ruumiista,
Näkemähän aina Herraa Jefuſta.

Jumalan lasten kerskaus rukous.

Nuotti kuin: Eäättä halajaa mun fielen,

1. Ken taitaa minua eroittaa
Yhkäni rakkaudest'
Joll' kihlattu oon Hänelle
Omaksi morsiameksi'.
2. Ei nälkä, waino, ahdistus
Eikä hätä, miekkakaan
Minua taida peloittaa,
Kuin, Häntä seuraan waan.
3. Mä olen aiwan wakawa
Että ei elämä
Minua taida wieroittaa
Ei edes fuolema.
4. Waan luolon kautta kumiaan
Mun tieni kulkee waan;
Ja siellä wasta yhkäni
Mä oikein nähä saan.
5. Ei tule myöskään torkeus
Eikä sywyys tähän tiell'
Sillä estehitten läpitse
Yhkäni minua wie.
6. Kuin alkanut on uskonni,
Hän myös sen lopettaa,
Ja minun lunnian kruunulla
Sjāti koristaa.

7. Siis uskon hymnit anteeksi
Ja olen turvasja;
Toivoen wieraita taiwaasta
Mua noutaan kotia.

8. He antaa läskyn siirryä
Murhetten majaista;
Sjati luokje ylkäni
Weisaaman kiitosta.

J. G. Pietiläinen.

Sentenjä antoi kaikki kun loi
Ja verissä ristillä voittomme toi
Sionin vuorella basuna soi
Ja kirkkaasti paistaa Salemin loi.

Bartijan ääni se kuuluu jo waan
Että me siirtyä kohta jo saamme
Lentääpi kyyhlynen poikki tään maan,
Siellä me toisiamme taas kohdataan.

Hyvästi pistuinen lauma nyt jää
Toivos' ett' loppuu myrskyinen sää
Pianpa matkamme loppuupi tää
Kittos ett' kyyhnelten matkall' on pää.

Kerran me uudessa Salemin maas'
Kolla toisiamme kohtaamme taas
Kiemuiten voitosta weisata saamm'
Ei hylkää Jesus morsiantaan.

Ruotti: Siis nouse Sion! kiittämään.

Näy karitsata kiittämään
Sä lauma kallis morsian
Kun seisot juhla-waatteissa
Ja kannat kihla-panttia
Joka on hengen todistus
Ja voiton juuren wakuutus.

Ollämme rakkaudesta
Kun punaisessa puvussa
Tien raivas läpi helwetin
Ja awais meill' paratiisjin
Syynit syvyyhteen wajotti
Ja luolon wallan kadotti.

Siis syystä syttyy sydämet

Kuin uskossa on katselleet
Ylös-nousstutta ystävää
Kuin näyttää voiton merkkejä
Ilmoittaa rauhan iäisen
Ja särkee synnin sitehet.

Nähtäät te arkamieliset
Weljet ja myöskin sisaret
Katsomaan uutta sydäntä,
Kuin palaa rakkaudesta
Ja vuotaa elon virtoja,
Tässä on meillä elämä.

Ei suutu sydän sureva
Ei voita synti pureva,
Kun veri-Yhjän haavoja
Jo katselemme uskossa
Kuin vuotaa armon voidetta
Särkyneet rinnat parantaa.

O, ihmeellistä iloa
Ja taivaallista valoa
Kun paratiisin kunnia
Nyt on jo meillä omana;
Tästä sydän, mieli, kiitosseen
Syttyypi suurten syntisten.

Jo kohta tulee matkan pää
Ja loppuu suruin, myrskyn sää,
Silloin me kaikin kiitetään
Ja hallelujaa weijataan
Amen, jo tule Yhkämme, —
Ja täytä meidän toivomme!

Antti Rajaniemi.

Näitä Sauluja ja myös muita kirjo-
ja myyji summissa ja vähit-
täin kirjansittoja W. Toiwonen
Tampereella.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto